

Effatha

magazín

PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

1 / 2023

*...Je jako strom zasazený
u tekoucí vody, který dává
své ovoce v pravý čas,
jemuž listí neuvadá.
Vše, co podnikne, se zdaří.*

(Ž 1,3)

Foto: Vlastimil Kašpar (Daniel)

Skrze něho vstoupila do světa tvá radost

Přemýšlíte někdy nad tím, odkud se bere radost? Ta na první pohled prostá, ale nikoliv laciná, radost vonící člověčinou? Dobře víme, že nesouvisí s hmotným dostatkem či vlastní úspěšností. Není také nutně spojena s tím, co nabízí kurzy osobnostního rozvoje. Autentická radostnost přitahuje druhé lidi na míle daleko jako magnet. Občas kolem sebe vidám úsměvy, které spíše než vnitřní radost vyjadřují ironii či přímo jízlivost a setkání s radostným člověkem je pro mne pak milým osvěžením. Být radostný vyžaduje odvahu a pokoru, o které má oblíbená Madeleine Delbrêlová jednoduše říkat: „Jsi malý, protože Bůh je velký“.

Při mši svaté během velikonočního období můžeme zaslechnout: „Skrze něho (Ježíše Krista) vstoupila do světa tvá radost.“ Bůh v osobě Ježíše nechává do světa, mezi lidi, vstoupit svoji radost. On sám je její plností a chce se s námi podělit. V našich kostelích se setkáváme většinou s vážnými vyobrazeními, křížovou cestou, pietou, utrpením mučedníků. To vše má samozřejmě svůj význam a smysl. Nedávno jsem se však při rozhovoru s nevěřící kamarádkou zarazila nad jejími slovy, že svatí přece nemohli být veselými lidmi. Uvědomila jsem si, že při návštěvě kostela lze asi snadno nabyt podobného dojmu.

A přitom, jaký asi byl člověk Ježíš, skrze něhož vstoupila do světa boží radost? Setkání s ním oživovalo a když v evangeliu čtu, že uzdravený „mocným hlasem velebil Boha“, nemohu se ubránit představě, že se kromě radostné modlitby díků s Ježíšem taky prostě ze srdce smál z radosti nad nově nabytým zdravím a svobodou. Moc bych si přála, aby v našich kostelích visely také obrazy rozesmátého Ježíše, který se raduje se svými pozemskými bratry a sestrami. A aby ty obrazy byly výrazem toho, co sami zažíváme. Že totiž víme, že v Ježíši se můžeme setkat s boží radostí a čerpat z ní.

PS: Kromě toho v listu Galatským se zmiňuje radost jako ovoce Ducha svatého, takže se směle můžeme obracet i na něj, aby také v našem životě toto dobré ovoce uzrávalo.

Pavlína Bílková

- 2** **Duch Svátý**
hasí naši žízeň
po štěstí
Promluva
papeže Františka
- 4** **Co se dělo**
na konferenci
Poslaný 2022
- 6** **Chasidské příběhy**
Martin Buber
- 8** **Zažit, jak přichází**
Boží království
Rozhovor
- 13** **Jak mi Pán dal poznat,**
proč chtěl, abych osolila
to droždí...
Svědectví
- 14** **Děkovat... v mé situaci?!**
Vypráví Magnus
MacFarlane-Barrow
- 17** **Novinky z Alfy**
Veronika Filipová
- 18** **Komunita**
Blahoslavenství slaví!
- 24** **Charismatická**
konference 2023
Rozhovor
s Kateřinou
Lachmanovou
- 26** **Kalendář akcí**

Foto na obálce:
Vlastimil Kašpar (Daniel)

Duch svatý hasí naši žízeň po štěstí

Jsme vyprahlí tolika slabostmi, obavami a výzvami. Avšak v hloubi našeho srdce klidně a tiše proudí sladká voda Ducha...

Ježíšova slova o živé vodě

Slova evangelia, kde Ježíš hovoří o živé vodě, která proudí z něho i z věřících (srov. J 7,37-39), mě přiměla přemýšlet o pouštích v Bahrajnu, kde se právě nacházíme. Také zde ale tiše proudí prameny sladké vody, které je zavlažují.

Je to krásný obraz toho, jak působí víra v našem životě. Na povrchu se objevuje naše lidství, vyprahlé tolika slabostmi, obavami, výzvami, jimž musíme čelit. Ale v hloubi duše klidně a tiše proudí sladká voda Ducha: zavlažuje naše pouště, obnovuje to, čemu hrozí vyschnutí, smývá vše, co nás zošklivuje, hasí naši žízeň po štěstí. A vždycky obnovuje život. Je to dar Ducha svatého, právě o této živé vodě mluví Ježíš. Tato něžná, milující a obnovující Boží přítomnost je v nás pramenem nového života. Zastavme se u scény, kterou popisuje evangelium. Ježíš se nachází v jeruzalémském chrámu, kde se zrovna slaví jeden z nejdůležitějších svátků. V tento sváteční den vyšel

vždy velebně k rybníku Siloe, nabral z něj vodu a pak ji vylil za městské hradby, aby naznačil, že z Jeruzaléma bude pro všechny plynout velké požehnání. O Jeruzalému totiž žalmista prohlásil: „V tobě jsou všechny mé prameny“ (Ž 87,7) a Ezechiel prorokoval o prameni vody, který vytryskne z chrámu a jako řeka zavlaží a zúrodní celou zemi (srov. Ez 47,1-12). V poslední den této slavnosti pak Ježíš zvolal: „Kdo žízní, ať přijde ke mně“ (J 7,37), a z jeho nitra potečou „řeky živé vody“. A evangelista vysvětluje: „To řekl o Duchu, kterého přijmou ti, kdo uvěří.“

Tři velké dary Ducha

Církev se rodí z koupele obnovy v Duchu svatém (srov. Tit 3,5). Křesťany nejsme pro své zásluhy, ale proto, že jsme ve křtu přijali živou vodu Ducha, která z nás činí milované Boží děti, sestry a bratry, nové stvoření. Všechno pochází z Ducha svatého. A tak mi dovolu, abych se krátce zastavil u tří velkých darů, které nám Duch svatý dává a chce, abychom je přijímali a žili: radost, jednotu a prorokování.

Radost: Zdrojem radosti je především Duch svatý. Sladká voda, kterou chce Pán nechat proudit v pouštích našeho lidství, nám dává jistotu, že na cestě životem nikdy nebudeme sami. Duch (Utěšitel) nás nenechává samotné. Utěšuje nás svou diskretní a blahodárnou přítomností, s láskou nás provází, podporuje nás v našich zápasech a těžkostech, povzbuzuje naše nejkrásnější sny a největší touhy, otevírá nám krásu života. Avšak radost v Duchu není jen momentální emocií, nýbrž pramení ze vztahu s Bohem, z vědomí, že On je s námi i v těžkostech a temných nocích, jimiž čas od času procházíme. S Ním dokážeme čelit všemu a vše překonat, dokonce i propast bolesti a smrti. Vám, kteří jste tuto radost objevili a zakoušíte

ji, bych chtěl říct: uchovejte si ji, opatrujte ji, ba dokonce ji rozmnožujte! A víte, jak se to dělá? Rozdáváním! Jakmile ji pustíme do oběhu, znásobí se.

Jednota: Duch svatý je zdrojem jednoty. Ti, kdo ho přijímají, přijímají skrze něj Otcovu lásku a stávají se jeho dětmi (srov. Řím 8,15-16). A jsou-li Božími dětmi, jsou také navzájem bratry a sestrami. Žádné rozdělení světa nemůže jednotě Ducha ublížit ani ji ohrozit. Naopak, jeho oheň spaluje světové vášně a zapaluje naše životy vstřícnou a soucitnou láskou; osvobozuje nás od strachu a dodává odvahu vyjít vstříc druhým s odzbrojující silou milosrdenství.

A proto – máme-li odrazit pokušení nepřítelů, který vždy zasévá neshody, je třeba neúnavně prosit Ducha o dar bratrského společenství.

Prorocství: Duch je také zdrojem prorocství. Do dějin vstupuje mnoho proroků, které Bůh povolává a posílá mezi lidi, aby mluvili jeho jménem. Proroci dostávají od Ducha vnitřní světlo, které z nich činí vykladače skutečnosti, schopné v nepřehledných dějinách zachycovat Boží přítomnost a ukazovat ji lidem. Slova proroků bývají často sžíravá: pojmenovávají zlé záměry skryté v lidských srdcích, zpochybňují falešné jistoty (lidské i náboženské), vyzývají k obrácení. Každý z nás máme prorocké povolání: všichni pokřtění přijali Ducha a všichni jsou proroky. A proto nemůžeme předstírat, že nevidíme skutky zla, žít „v poklidu“, jen abychom si neušpinili ruce.

Prorocství nás navíc uschopňuje k tomu, abychom dokázali praktikovat evangelijní blahoslavenství v každodenních situacích a s vytrvalou mírností budovali Boží království, v němž láska, spravedlnost a pokoj stojí proti všem formám sobectví, násilí a úpadku.

-IMA-

*Papež František
při návštěvě Bahrajnu, dne 6. 11.2022.
Redakčně upraveno a zkráceno.*

Co se dělo na Konferenci Poslaný 2022

V minulých číslech jsme vám představili Konferenci Poslaný, jejíž další ročník proběhl 3. září ve Valašských Kloboukách. Jak již bylo řečeno, je určena především těm, kdo slouží v oblasti evangelizace a pastorače. Je to čas formace, sdílení, vzájemné inspirace a především čas společné modlitby, kdy chceme vyvýšit Ježíšovo jméno nad celou naši službou a nechat se jím nově proměnit.

Již v předvečer konference proběhla na náměstí evangelizační akce určená pro širokou veřejnost. Děti mohly zaujmout mimo jiné legrácky Michala Nesvatby anebo dětské chvály. Chvála a svědectví byly nedílnou součástí celého večera, jímž nás provázeli Pavel Helan, slovenská kapela Lamačské chvály, ProjektON worship a celou jízdu zakončila rapperská skupina TowMeot. Plné náměstí lidí oslavovalo Boha a vyznávalo, že Pán je živý, dobrý a věrný.

Mottem celé konference byl verš: „A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále“ (Mt 7,24). Stavíme-li celý svůj život – ten osobní i svou službu – na Boží lásce, nic námi neotřese, ani jakkoliv silná bouře. Na toto téma mluvil o. Jozef Mihok z Banské Bystrice, koordinátor národního týmu Charis na Slovensku.

Sobotní program se odehrával na různých místech Valašských Klobouk, s centrem v Kulturním domě. Začal společnou modlitbou chval, kterou provázela kapela Rieka života. Účastníci mohli čerpat z přednášek, z talk show se zajímavými hosty, z workshopů na zajímavá témata, ale také z osobních setkání a sdílení. Bylo též možné

spočinout v tiché modlitbě před Nejsvětější svátostí – výstav trval po celý den. Na závěr jsme slavili mši svatou a po ní následoval modlitební večer s adorací. Během ní nás Bůh naplnil svou bázňí, zazněla slova poznání, mnoho lidí odešlo oslovených, uzdravených a s novým vědomím, že Bůh je živý. Kristus mezi námi rozléval svou radost, někteří se rozhodli hned na místě svědčit o tom, jakou obdrželi milost.

Na celé akci pomáhalo asi 150 dobrovolníků, a to v různých službách. Konference se účastnilo asi 400 lidí, za což jsme velmi rádi, protože každý z účastníků je zároveň také služebník, když pak dál předává zkušenost, kterou přijal: skrze něj a jeho službu může Pán žehnat dalším. Na konferenci bylo

také téměř 50 dětí, které měly po celou dobu svůj vlastní program.

Konference proběhla ve spolupráci Společenství projekt ON, Nadačního fondu CREDO a farnosti Valašské Klobouky.

**Za Společenství Projekt ON
Pavel Macháč**

Srdečně Vás zveme na další ročník
Konference Poslaný,
která se chystá ve dnech
30. 9. – 1. 10. 2023 v Kroměříži.

Hlavním hostem bude
Michelle Moran z komunity Sion
(Anglie), kterou už někteří znají
z charismatické konference v Brně.

Martin Buber (1878–1965) ve své knize Chasidská vyprávění zachycuje příběhy, které si vyprávěli chasidim (zbožní) o cadikim (spravedliví), vůdcích svých obcí. Díky němu můžeme i my čerpat inspiraci z moudrosti a víry zbožných Židů, kteří žili ve východní Evropě po mnoho generací.

Chasidské příběhy

Ochraptělý

Kantor z berdičevské obce rabiho Leviho Jicchaka ochraptěl. Rabi se jej zeptal: „Jak to přijde, že chrapíte?“ „To proto,“ odpověděl, „že jsem se modlil před pultem.“ „Přesně tak,“ řekl rabi, „z modlitby před pultem se ochraptí, ale z modlitby před živým Bohem ne.“

Dva vojevůdci

Rabi Levi Jicchak řekl: „To, zda někdo miluje Boha doopravdy, se prokáže na jeho lásce k lidem.

Povím vám podobenství. Jednu zemi kdysi sužovala strašná válka. Vojevůdce, kterého vyslali v čele vojska proti nepříteli, byl poražen. Král jej zbavil hodností a velením pověřil jiného muže, jemuž se podařilo vetřelce vyhnat. První vojevůdce však byl podezřelý z vlastizrady. Král přemýšlel, jak zjistit, zda svou zemi doopravdy

miluje, nebo nenávidí, a napadlo jej, že existuje jediný spolehlivý způsob, jak si ověřit pravdu: pokud první vojevůdce dá najevo čistou a přátelskou radost z úspěchu svého soka, lze jej považovat za čestného muže; postaví-li se však proti němu, bude odsouzen. Bůh stvořil člověka proto, aby ve své duši bojoval se zlem. Jsou však i tací, kteří Boha sice upřímně milují, ale v těžkém boji neobstojí. Poznáme je podle toho, že se doopravdy a bez přetvářky podílejí na radosti svých druhů, jimž se podařilo zvítězit.“

Abraham a Lot

Berdičevský jednou přijel do Lvova a vešel do domu jistého bohatého a váženého muže. Když ho uvedli k pánovi domu, požádal o nocleh na jednu noc, zamlčel však své jméno a postavení. Boháč se na něj osopil: „O vandráky tu nestojím. Jdi si do hostince!“ „Nenocuji po hostincích,“ řekl rabi; „poskytněte mi, prosím, kousek místa ve světnici, ničím jiným vás nebudu obtěžovat.“ „Táhni,“ rozzlobil se

pán a mistr odpustí a poctí můj dům svou návštěvou. Všichni cadikim, kteří kdy přijeli do Lvova, bydleli u mě.“

Rabi Levi Jicchak se otočil k těm, kdo stáli okolo, a řekl: „Víte, jaký je rozdíl mezi našim otcem Abrahamem, pokoj s ním, a Lotem? Proč se s takovým zalíbením vypráví, jak Abraham pohostil anděly smetanou, mlékem a jemným telecím masem? Vždyť i Lot upekł koláč a uspořádal hostinu. A proč se považuje za zásluhu, že Abraham přijal anděly ve

boháč. „Když se ti nelíbí nocovat v hostinci, jak říkáš, jdi za roh k učiteli, ten takové, jako jsi ty, přijímá s úctou a ještě je hostí!“

Rabi Levi Jicchak šel k učiteli a skutečně byl s úctou přijat a pohoštěn. Po cestě ho však někdo poznal a městem se okamžitě rozšířila zpráva, že přijel svatý rabi z Berdičeva a ubytoval se v učitelově domě. Cadik si ani nestal odpočinout a přede dveřmi už se shromáždil zástup prosebníků, a když jim otevřeli, tlačily se dovnitř davy lidí, kteří si chtěli vyprosit jeho požehnání. Byl mezi nimi i onen boháč; prodral se až k rabimu a spustil: „Kéž mi můj

svém domě? Vždyť i Lot je pozval a ubytoval. Věci se ale mají jinak. V souvislosti s Lotem se říká: ‚Dva andělé přišli do Sodomy,‘ V souvislosti s Abrahamem se však praví: ‚Rozhlédl se a viděl: Hle naproti němu stojí tři muži.‘ Lot spatřil anděly, Abraham chudé, zaprášené, po odpočinku a obcerstvení toužící pocestné.“

*Se svolením vybráno z knihy Martin Buber,
Chasidská vyprávění, kterou vydalo
nakladatelství Malvern
www.malvern.cz*

Zažít, jak přichází Boží království

CK

P. Mgr. Mag. **Christian Martin Pšenička**, Dipl. um., O.Praem. není jen kandidátem na nositele největšího množství roztodivných zkratk, které lze připojit ke jménu. Už několik let je součástí jumpího týmu a také doprovází poutníky do Izraele. Během roku ho lze potkat v pražských Dejvicích, kde je v současnosti vicerektorem semináře a působí v duchovní správě v kostele sv. Vojtěcha. V minulých letech sloužil také v pražské farnosti u sv. Ludmily či v Jihlavě u sv. Jakuba.

*Obnova křtu
v řece Jordán*

se mi pojí milé vzpomínky – především na letní prázdniny. Na malém statku po otcových rodičích jsem také mohl poznat manuální práci v zemědělství.

✓ Kdo nebo co Tě zásadně ovlivnilo na cestě víry?

Zásadní vliv (nejen v oblasti víry) měl na mě můj taťka. Byl to vlastně on, kdo nás s bratrem učil „modlit se“. Jezdili jsme na poutě na Svatou horu, kam pravidelně chodili prarodiče. Taťka tam jako malý chlapec sloužil dva roky coby „svatohorský ministrant“, ještě v padesátých letech. Dál mě ovlivnila obnova kláštera v Milevsku, kde se po pádu komunismu konal první noviciát premonstrátů za Strahova. To místo ožilo a přitáhlo mladé – měli jsme zde společenství, scholu, založil se sbor, jezdili jsme na výlety. Tehdy jsem začal také ministrovat a časem i hrát na varhany ve vesnicích v okolí Milevska, kam jezdili premonstráti sloužit. A s tím se pojí i další dobrý vliv, související s mým studiem na konzervatoři v Českých Budějovicích, kde se v 90. letech otevřel obor Chrámová hudba – varhany. Naše škola sídlila v budově

✓ Odkud pocházíš?

Narodil jsem se v Písku, dětství jsem prožil v Milevsku a na Chyšecku, odkud pochází moji rodiče. S krajem Jistebnické vrchoviny

*„Martínek
na balkóně“
(1983)*

bývalé Krajské politické školy (KPS), která zase využívala prostory bývalého kněžského semináře v Českých Budějovicích. Nyní jsme je sdíleli s Teologickou fakultou – potkávaly se zde svět umění a teologie.

✓ Jak ses setkal s Obnovou?

S mým budějovickým obdobím souvisí i mé první setkání s Charismatickou obnovou. Už jako patnáctiletý „mláde“ jsem se účastnil semináře obnovy v Duchu – probíhala v katedrále sv. Mikuláše a závěrečnou modlitbu jsme měli v kostele na blízkém Hosině.

✓ Co Tě na Obnově oslovilo, a co naopak vidíš jako problematické?

Popravdě – tehdy jsem byl rád za společenství, věci jsem přijímal, jak přicházely. Velkou vzpruhou a pomocí se mi Obnova stala po pár letech kněžství, kdy jsem se s ní znovu potkal díky P. Michaelu Špilarovi (tehdy spolubratru z vikariátu). Na Chodově v kostele sv. Františka jsem se účastnil Sieversova semináře a v létě pak byl pozván

jako „kmostr“ do Kostelního Vydří na JUMP (tábor pro mladé). Zakusil jsem v tom všem oslovení Pána Boha, skoro bych to nazval jako duchovní rehabilitaci, vzpruhu. Takto vnitřně vyživujícím způsobem vnímám Boží vedení skrze své „mihotání“ kolem Obnovy dodnes. Problematickým se může stát jistě vydělování se ze širšího společenství (farního či jiného). Díky té jedinečné oživující zkušenosti s Bohem může člověk nabýt mylného dojmu, že je nějaký „lepšokřesťan“. Ale jak kdosi moudře poznamenal – cílem Obnovy je, aby zanikla, tj. aby se rozplynula uprostřed Božího lidu natolik, že už jí nebude potřeba...

✓ Jezdíš mnoho let na JUMP, pár let jsi spirituálem vedoucího týmu. Co máš na JUMPu rád?

Snad to nebude znít příliš vznosně, ale na Jumpu jsem už párkrát výrazně zažil a viděl na vlastní oči, jak „přichází Boží království“. Církev zde ožívá – viz Joel 3: „...vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít prorocké sny“. Výrazné jsou ty momenty, kdy se

Slavení mše svaté v judské poušti s P. Michaelem Špilarem

Odpočinek během putování v Izraeli

nás Bůh dotýká svou milostí – kdo upadl, dostává zde chuť znovu povstat... A je to velká kněžská radost, být prostředníkem a svědkem těchto nových „vylití Ducha“. Bůh tu působí „obousměrně“. Srozumitelně se zde svědčí o Ježíši (často z laických úst), zakouším v tom vanutí Ducha, ale také spoustu opravdové švandy a veselí (třeba při „Jump-crossu“).

- ✓ Několikrát jsi už doprovázel poutníky do Izraele na cestách pořádaných CK Křížek ve spolupráci s KCHO. Čím tě inspiruje putování po Svaté zemi?

Navštívit Svatou zemi je pro mě opakovaně poutnicko-exerciční zkušenost, nový ponor do dějin spásy. Zvláště jsem to prožil při pěším putování do Jeruzaléma. Vždy se mě výrazně dotýkají biblická místa, především ta, která souvisejí s Ježíšovým životem. Bývám pozitivně zaskočen na Poli pastýřů oslavou Božího narození (odpadá

všechen folklór a romantizace – zůstává jen syrovost „tajemství vtělení“). Nazaret je pro mě místem „intimity zvěstování“ – zvláště místní bazilika, ale také místem, kde Ježíš prožil většinu svého života (stojí tu synagoga z dob Ježíšových!), v obyčejné práci a vztazích s blízkými. Tak bych mohl mluvit dál o Kafarnaum, Genezaretském jezeře, o chrámu Božího hrobu... Na těchto místech mi nově ožívá biblické poselství, dokreslují se mi svědectví evangelí. Moc mě těší doprovázet ostatní poutníky, obzvláště v tandemu s Katkou Lachmanovou a Petrem Křížkem.

- ✓ Jako vicerektor se už několik let věnuješ pražským seminaristům. Co pro Tebe bylo důležité během Tvé vlastní formace a co bys jim dnes rád předal?

Děkuji za tuto otázku směřující k reflexi mé formace! Říkám trochu provokativně, že do semináře mě Pán Bůh přivedl sloužit zřejmě především z důvodu mé vlastní formace. Vicerektor má na starosti především organizační záležitosti. Ale jsem rád, že se snad daří rozvíjet formační iniciativy, které více reflektují potřeby dnešních adeptů kněžství... a také církve, která není (neměla by být) „strážkyní popela tradice, ale nositelkou misijního ohně evangelia“.

Stále znovu si v semináři klademe otázku, jak by měl vypadat kněz pro 21. století, jak napomoci tomu, aby rozuměl dnešnímu člověku a byl člověkem živě a srozumitelně žité víry. Intenzivně hledáme prostředky k lidskému zrání kandidátů kněžství (vedle jejich studia na teologické fakultě, které se zaměřuje na intelektuální formaci). Snad se nám daří postupně vytvářet prostředí důvěry a otevřenosti. Myslím, že platí latinské přísloví: „Verba moveat, exempla trahunt“ (Slova hýbou, ale příklady táhnou!) Snad se tak děje v pravdivém prostředí, kde

„Na těchto místech mi nově ožívá biblické poselství, dokreslují se mi svědectví evangelií.“

mohou mladí zakusit, že Bůh píše i na křivolakých řádcích nás formátorů.

A k mé formaci? Jsem premonstrát, patřím do Strahovského kláštera. Tam jsem prožil i svou základní formaci, kterou bych dnes (poněkud nediplomaticky) nazval „živelný samospád uprostřed pevného řádu“. Mnohých prvků tehdejšího života si vážím dodnes, něco by ale zasloužilo kritiku. Dodal bych jen, že mě tehdy velice podržel jeden starší kněz svým pevným a laskavým doprovázením. A zažívám tam i nemálo autentických bratrských vztahů.

V posledních pěti letech procházím logoterapeutickým výcvikem a vidím, jak je důležité se na cestě formace nezastavit, pečovat jak o sebe, tak i o růst ve své „odbornosti“, jak je třeba zůstat otevřený a ochotný stále znovu reflektovat svůj život a své působení. Zcela „hotoví“ nejsme nikdy a „vyrovnaní“ budeme – jak říká Max Kašparů – až budeme ležet na prkně.

✓ Studoval jsi hudbu na konzervatoři v Budějovicích a později i na Mozarteu v Salzburgu. Máš čas se jí věnovat aktivně?

K aktivnějšímu provozování hudby mě přivedlo naše premonstrátské jubileum v roce 2021 (900 let od založení řádu). Na Strahově existuje *Schola gregoriana strahoviensis*, která se pod vedením P. Gorazda Krušiny věnuje jak zpěvu gregoriánského chorálu, tak i polyfonie. S ní jsme podnikli v postcovidovém čase i nějaké koncerty: v Rakousku (v premonstrátských kláštorech Wilten u Innsbrucku a ve Schläglu), v německém Roggenburgu a Lauingen, v maďarském Túrje a jihočeské Zlaté koruně. Program jsme koncipovali vždy s využitím místních varhan (většinou vynikajících), a tak jsem oprašoval a znovu se učil vhodný repertoár. Byla to radost, o které jsem ani nedoufal, že by

se mohla někdy uskutečnit. Kdo by chtěl něco z „naší hudební kuchyně okusit“, pořídili jsme pár nahrávek a máme dokonce YouTube kanál (<https://www.youtube.com/@KlasterpremonstratunaStrahove>). Zpěv také vyučuji bohoslovce v semináři a na KTF UK. Vedle liturgického zpívání a muzicírování „pro potěchu“ se nám podařilo se seminární scholou natočit CD k 30. výročí návratu kněžského semináře z Litoměřic zpět do pražských Dejvic.

✓ A jakou muziku rád posloucháš ty sám?

Osobně mám nejraději ticho... A když už si pustím nějakou hudbu, musí to být něco hodnotného. Zajímají mě varhanní improvizátoři (P. Lefebvre, M. Sturm), ze skladatelů je to především J. S. Bach, z interpretů vynikající klavíristé (G. Sokolov, G. Gould, W. Horowitz). Naprosto skvělý je žestový soubor Mnozill Brass!

✓ Kromě semináře působíš i ve farnosti sv. Vojtěcha v Dejvicích. Co Ti tam dělá radost?

Aktivita farníků a společenství mládeže. Toto společenství je specifické – vzniklo po roce 1990, hlavně díky působení P. Aleše Opatrného, a krom nedělní mše sv. zde žije několik menších společenství manželů a rodin. Vyrostla zde už minimálně jedna generace věřících a mám radost z toho, že se daří dávat dohromady i mladé, kteří sem chodí. Život nám ukázal, že vedle výuky náboženství a kroužků (u nás tzv. Indiánek a Rytířů) je třeba pozvat k pravidelnému setkávání už teenagery od dvanácti let. Náš nestandardní kostel (mnozí ho nazývají kinem) nás taky trochu formuje: to, co sem lidi táhne, jistě není design prostoru a snad ani teplo v zimě, ale vzájemné vztahy. Za tuto zkušenost života církve jsem vděčný.

Na Jumpu

Stalo se to asi před deseti lety. Před oltářem tehdy stálo několik žen, právě končil seminář „Život v Duchu“ obřadem rozoslání. Ve slavnostní atmosféře jsem po modlitbě chval přišla se symboly kvasu v mouce, soli země, světla světa ...

Účastnice semináře dostaly každá hořící svíci a do druhé ruky čerstvé, voňavé droždí. Vnímala jsem v srdci tiché Boží pobídnutí: „Jdi a to droždí osol.“

Poslechla jsem.

Během obřadu se droždí se solí spojilo a začalo žít svým životem. Podpořeno teplem lidské dlaně začalo rychle kvasit. V mžiku se změnilo v kašovitou hmotu, která rostla a bublala, načež hrozilo, že se z dlaní přelije, steče na sukne a dopadne na nový, tmavě červený koberec. Ženy ohromeně a bezmocně hleděly na své dlaně. Rády by si vypo-

mohly druhou rukou, aby kvásek zůstal bezpečně uvnitř dlaní, ale to nešlo, protože v ní držely tu svíci, která symbolizovala, že i ony jsou světlem světa.

Pan farář se tím nenechal vyvést z míry a pokračoval klidně a důstojně. Když obřad skončil, do hlubokého, posvátného ticha, jež v kostele zavládlo, se před oltářem ozvalo trojí zašeptání:

„Mám špinavé ruce.“

„Co když mi ukápně.“

„Chtěla jsem si to nechat na památku.“

Stála jsem poněkud stranou, s pokojem v srdci, který – viděno zvenčí – nebyl příliš na místě. Spíš bych se měla cítit provinile, že jsem to pokazila. Ale já byla fascinovaná tou plností v jejich dlaních, plností živou,

měnící tvar, přetékanou, akční. To, co vypadalo jako neživý předmět, náhle ožilo. Věřila jsem, že to má nějaký smysl, dobrý důvod, zkrátka, že to bylo v Božím plánu. Netušila jsem sice v jakém, ale důvěřovala jsem mu. Stokrát jsem se k té příhodě během let vracela a ptala se Pána, proč to po mně chtěl. Nepřišla však žádná odpověď. Po čase jsem na tu příhodu zapomněla.

Až do minulého týdne! Znovu končil seminář a opět jsme připravovali obřad rozoslání. Vzpomínka na kvásek utíkající z rukou a slova těch tří žen se mi vrátily s nečekanou intenzitou. Tentokrát jsem odpověď dostala ve vteřině a konečně kompletní. Skrže ty jejich tehdejší poznámky mi Pán ukázal tři postoje, které mohou „zmrazit“ život Kristova učedníka: Zprvč strach, že si ve službě „umažu ruce“, budu se dotýkat situ-

ací a bolestí světa; zadruhé obavu, že ve světě udělám stopu, která nepůjde napravit, někoho zraním nebo mu ublížím. A do třetice tendenci chtít si uchovat neporušenou, krystalicky čistou, nezměněnou vzpomínku, a po ničem víc už netoužit.

Kdybych tehdy neposolila to droždí, ty věty bych neuslyšela.

Díky nim jsem prožila dotek jakéhosi Božího „působení v čase“. Tolikrát jsem se už na to ptala, a odpověď nepřicházela. Po tolika letech Pán vyslyšel mou modlitbu ve věci tak nedůležité, jako je sůl a droždí. To však znamená, že pro Něj není bezvýznamné zhola nic, co se děje v mém životě, ani minuta mého života se Pánu neztratí!

Renata

**Jak mi Pán
dal poznat,
proč chtěl,
abych osolila
to droždí...**

Magnuse mnozí znáte z jeho návštěvy konference v Brně. Možná vás potěší tato ochutnávka i informace, že druhé, rozšířené vydání jeho napínavé knihy právě vyšlo v češtině, a to pod pozměněným názvem, odrážejícím požeňnaný růst tohoto díla: *Bouda, která krmí miliony dětí*. Níže se dozvíme o tom, že Magnusovo nucené domácí vězení v době covidu nakonec přineslo své plody – pro autora i pro celé dílo.

Děkovat... v mé situaci?!

Příběh Felixe z Německa

Vypráví Magnus MacFarlane-Barrow, zakladatel hnutí Mary's Meals

Jednou z největších radostí bylo, že místo abych pořád jen opakoval příběh Mary's Meals ze své perspektivy, dostal jsem možnost více mluvit s ostatními a pozorněji naslouchat jejich příběhům. Videohovory mi také umožňovaly přednášet posluchačům v různých částech světa, aniž bych tam musel cestovat. Navíc se pro mě staly skvělým způsobem, jak lidi pozvat „na čaj do boudy“ a lépe je poznat. **Jednou z takových inspirativních postav byl Felix z Německa.**

Už dřív jsem poznal jeho rodiče i jeho tetu Marianne, která působí jako dobrovolnice v německé pobočce Mary's Meals. S Felixem jsem se ale až do těchto videohovorů nikdy neseťkal, i když prý studoval na skotské univerzitě v St. Andrews, než zahájil skvělou mezinárodní kariéru. Po studiích dostal práci na pozici obchodního konzultanta a postupně pracoval v Tokiu, Helsinkách, Paříži a Chicagu. V roce 2016 pokračoval v Singapuru studiem managementu,

kteří zakončil titulem MBA. Bylo mu osmadvacet a už tehdy intenzivně podporoval Mary's Meals, každoročně nám posílal štědrý příspěvek na naše poslání.

Z manažera pacientem

Nedlouho po příjezdu do Singapuru se připojil ke skupině, která se vypravila do Malajsie na kurz potápění pro pokročilé. Výlet však skončil tragicky: při výstupu z třicetimetřové hloubky se něco zvrtilo a Felixe vytáhli z vody v bezvědomí, z nosu mu tekla krev. Následovala komplikovaná záchranná akce, načež Felix zůstal po mnoho týdnů v kómatu. Šance na jeho přežití byly mizivé; lékaři předpokládali, že utrpěl rozsáhlé poškození mozku. Když mi posléze Felix o těch dnech vyprávěl – samozřejmě ze vzpomínek druhých, sám si nic nepamatuje – svědčil hlavně o víře své rodiny.

„Je pochopitelné, že ta nehoda a následné období byly pro mě, mou rodinu i přátele opravdu tragické. Nikdy jsme se ale nepřestali modlit a věřit, že Kristus má moc dát

uzdravení a spásu. Někdo by si myslel, že taková tragická událost musí vést ke ztrátě důvěry v Boha, mně se to ale nestalo. Možná díky nějaké zvláštní milosti... Samozřejmě přišly chvíle pochybností, ale nic vážného. A pak i cizí lidé, kteří si vyslechli můj příběh, uvěřili a začali se za mě modlit – to byla opravdu krásná zkušenost. Zapojily se celé modlitební skupiny a vznikly modlitební řetězce. **Dnem i nocí se za mě neustále někdo modlí.**“

Když se Felix konečně probрал z kómatu, bylo až neuvěřitelné, že začal znovu mluvit – dokonce stále ovládal několik jazyků. Od krku dolů se ale nemohl pohnout. Člověk, který létal po celém světě a mířil skutečně vysoko, si najednou musel stanovit docela jiné životní cíle: znovu si osvojoval základní tělesné funkce a hledal, jak se vyrovnat se svým postižením. Dalších patnáct měsíců strávil intenzivní rehabilitací na specializovaném oddělení.

Benefiční „běh“

Nakonec se roku 2018 vrátil domů do Frankfurtu, ke svým rodičům. Navzdory všemu, co si prožil, nikdy neztratil touhu podporovat činnost Mary's Meals. A v roce 2020 dostal nápad pojmout své terapie na tréninkovém přístroji Lyra, kde se dvakrát týdně učil chodit, jako benefiční „běh“ pro Mary's Meals.

„Trénink na Lyře je opravdu náročný,“ vysvětluje. „Někdy to tak bolí, že prostě musím přestat. Pomocí ortéz na nohy a speciálních popruhů mě vytáhnou do vzpřímené polohy a pak se dám do chůze. Přesněji řečeno, chodí za mě stroj. Možná to zní jako maličkost, ale mohu chodit rychlostí 2,7 kilometrů za hodinu, což je jak pro mě, tak pro ten přístroj extrémně rychlé.“ Rozhodl se, že tím zkusí získat finanční prostředky na činnost Mary's Meals v Keni. Jako

cílovou částku si stanovil 9 150 eur – právě tolik, abychom mohli nakrmit dalších 500 dětí. Z akce „Felix běhá pro Mary's Meals“ se ale stala sledovaná kampaň a šířila se dál. Přispívat začali lidé z celého světa, dokonce i některé celebrity. **Nakonec se mu podařilo vybrat více než 142 000 eur – tak velkou částku, že díky ní můžeme živit 7 700 dětí po celý rok!**

„Bylo to hodně těžké, opravdu vyčerpávající,“ připouští Felix. „Ale taky jsem na sebe docela hrdý!“

Kdykoli s Felixem mluvím, mám co dělat, aby mě nepřemohlo dojetí. Už jen připojit se k videohovoru od něj vyžaduje obrovské úsilí. A když se ho zeptám, kde bere všechnu tu sílu, vrací se znovu k víře.

„Vždycky jsem věřil. Vždycky jsem věděl, že Bůh existuje. V hloubi srdce jsem o tom přesvědčen. **Můj otec je protestant a mamka katolička. Vychovali nás ve víře, že Ježíš Kristus je náš Spasitel a ostatní už je vedlejší,** ty různé denominace či vyznání. Během studií jsem se Bohu trochu vzdálil – neměl jsem moc živou víru –, ale nikdy jsem se nepřestal modlit. Každý večer jsem se modlí.“

Život je dobrý!

„A co teď? Jakou máš zkušenost s vírou..., po tak strašné nehodě?“ ptám se opatrně.

„Každý večer si teď doma čteme jednu duchovní knížku a dva nebo tři biblické verše. Hlavním poselstvím té knížky je důvěra, že Bůh jedná. Že máme žít ze dne na den v důvěře a nestrachovat se o zítřek. Podle toho se teď snažím žít. Na mou rodinu to velmi zapůsobilo – přijde jim to jako dar od Boha. Opravdu se teď netrápím zbytečnými starostmi.“

„Určitě máš i nějaké slabší chvíle?“ ptám se dál. Čím dál víc žasnu nad jeho pokojem a radostí.

„Jistěže mi občas bývá smutno, jako asi každému. Někdy se mi zdá, že je můj život tak trochu na prd.“ Tváří mu přelétne úsměv. „Ale zas tak často nesmutním. Samozřejmě mi chybí, že nemůžu cestovat s kamarády a scházet se s nimi. Bydlím ale v krásném domě, kolem je nádherná zahrada, mám milující rodiče a roztomilého psa, fenku Paulu. Nežiju ve válkou zmítané Sýrii nebo v Jemenu... ani v Tigraji. Každý den dostanu dobře najíst. Jasně, mohl bych vést lepší život, ale taky mnohem, mnohem horší!
Každý den si píšu si seznam věcí, za které

možu být vděčný. A vždycky je docela dlouhý. Moc rád poslouchám zpěv ptáků. Život je dobrý! Snažím se vážit si maličkostí. Nejspíš bychom se neměli srovnávat s lidmi, kteří mají něco víc než my (aspoň navenek); lepší je vnímat ty, kdo jsou na tom daleko hůř.“

Až si já začnu psát svůj vlastní předlouhý seznam toho, za co jsem vděčný (a rád bych ho doplňoval pravidelně), myslím, že mé rozhovory s Felixem budou figurovat na jednom z předních míst.

(Redakčně upraveno)

POZNEJTE MUŽE, KTERÝ ŽIVÍ MILIONY DĚTÍ

Magnus MacFarlane-Barrow už podruhé navštíví naši vlast, setkání ním se budou konat ve dnech 8.–11. 5. 2023 v Brně a Praze.

Více info na <https://www.marysmeals.cz/magnus-2023>

BRNO 2023

8.5. Kostel Panny Marie Pomocnice, Foerstrova 2, Brno-Žabovřesky

10:00 Mše sv. za dílo Mary's Meals

celebrují o. biskup Pavel Konzbul a o. Pavel Glogar

11:00 Magnus MacFarlane-Barrow – Osobní svědectví

o cestě k Mary's Meals; překládá Jana Chocholatá

8.5. Zoner BOBYHALL, Sportovní 559, Brno-Královo Pole

19:00 Police Symphony Orchestra & Tomáš Klus – Hudba pro uši i pro duši

benefiční koncert pro Mary's Meals; moderuje Michael Schmidt

9.5. Kostel sv. Augustina, náměstí Míru 7, Brno-střed

18:00 Mše sv. za dílo Mary's Meals

19:00 Panelová diskuse – Jíst, učit se, milovat

ve spolupráci s Meeting Brno, diskutující Magnus MacFarlane-Barrow

a ekonom Tomáš Sedláček; moderují Martina Viktorie Kopecká

a David Macek, poté autogramiáda knihy „Bouda, která krmí miliony dětí“

PRAHA 2023

11.5. Komunitní centrum Matky Terezy, U Modré školy 1, Praha 11 – Háje

19:00 Magnus MacFarlane-Barrow – Osobní svědectví

o cestě k Mary's Meals; překládá Kateřina Lachmanová,

poté autogramiáda knihy „Bouda, která krmí miliony dětí“

novinky z Alfa

Pro tým České kanceláře kurzů Alfa byl rok 2022 ve znamení růstu. Za prvé jsme s radostí sledovali, že po covidu se opět zvyšuje počet pořádaných kurzů, a to nejen Alfa, ale také Manželských večerů, které rovněž patří pod Kancelář Alfa. Každým z těchto kurzů prošlo v roce 2022 kolem tisíce hostů.

Také tým se nám rozrůstá – koordinátorka Alfa pro mládež Iva se dočkala parťáka Tomáše, Vlasta se chopila organizování akcí, Petr začne pracovat na nových webovkách, Vojta přemýšlí, jaký design by nejvíc slušel Alfě na sociálních sítích.

Jsme z různých církví a jsme vděční Bohu, že spolu můžeme pracovat a doplňovat se. Na Alfě je totiž skvělé, že učí jen to, co je všem křesťanům společné. To nám umožňuje jít k podstatě naší víry.

Naším posláním je podporovat církve, aby i skrze Alfu mohla pomáhat lidem objevovat a rozvíjet vztah s Ježíšem. Jen katolická církev má v ČR přes 2 000 farností. Alfa se zatím pořádá pouze v desítkách z nich. Naším cílem je, aby Alfu mohl najít každý, kdo hledá Boha – ideálně ve svém okolí.

Ale pokud jde o skutečně velké vize, nelze nezmínit zakladatele současné podoby kurzů Alfa Nickyho Gumbela. Ten v roce 2022 skončil jako hlavní vikář své farnosti Holy Trinity Brompton v Londýně a místo zaslouženého důchodu přišel s „Vizí 2033“. V tomto roce si totiž připomeneme 2000 let od Ježíšova zmrtvýchvstání. Cílem je, aby ke 30 milionům lidí, kteří dosud prošli kurzem Alfa, přibýlo dalších 70 milionů, kteří budou mít díky Alfě možnost uslyšet o Ježíši.

Jak vidíte, máme před sebou ještě hodně práce.

Ale také je za co děkovat, Alfa je v České republice už 25 let! V dubnu proto chystáme pro pořadatele kurzů Alfa a Manželských večerů oslavu, kde budeme společně děkovat a chválit, sdílet své zkušenosti, poslouchat svědectví o změně životech, vzpomínat i snít. Už víme, že hlavním řečníkem bude Andreas Boppert, švýcarský protestantský teolog a kazatel, který do loňského roku vedl misijní hnutí Campus for Christ.

*Ředitelka České kanceláře kurzů Alfa
Veronika Filipová*

Jestli zatím Alfu nepořádáte a chcete se k nám přidat, tady je návod:

- 1. Registrujte se** na www.kurzyalfa.cz. Jako registrovaný pořadatel máte přístup ke všem potřebným materiálům zdarma.
- 2. Zvolte typ kurzu** (pro dospělé x pro mládež, online x prezenční, vlastní řečník x video série).
- 3. Vyberte a vyškolete svůj tým.** Online kurz zvládnou zorganizovat čtyři lidé, pro prezenční formu budete potřebovat větší tým. Pro školení týmu a vedoucích diskusních skupinek můžete použít příručky pro vedoucí nebo výuková videa.
- 4. Registrujte a propagujte svůj kurz.** Registrovaný kurz můžete uveřejnit na webových stránkách kurzů Alfa.

Komunita Blahoslavenství slaví!

Co se se vám vybaví, když se řekne „Komunita Blahoslavenství“? Možná Dolany u Olomouce, biblické tance, otec Jacques Philippe nebo Jo Croissant, přednášky sestry Veroniky Barátové, připomínka Šabatu, nebo v Komunitě vyrobené svíčky či ikony... To vše ke Komunitě patří, ale nejen to...

Letem světem z historie

Právě letos slaví Komunita jako celek padesátiny. Vznikla ve Francii v roce 1973 (v době, kdy vznikala spousta závazných společenství), jako jedna z odpovědí na výzvy II. vatikánského koncilu, který zdůrazňoval povolání laiků ke svatosti. Založili ji dva manželské páry, které se rozhodly žít společně v radikálním následování Krista pod vedením Ducha Svatého. Postupně se přidávali další muži a ženy, z nichž někteří zaslechli výzvu k zasvěcení se Pánu v celibátu a část

z nich i ke kněžství, ovšem všechny životní stavy měly žít a sloužit v jedné komunitě. Založení Komunity bylo provázeno postupným přechodem od protestantismu ke katolické církvi. Zakladatel bratr Efraim sloužil původně jako protestantský pastor, ale byl stále více přitahován Eucharistií, až se stala „gravitační silou“ jeho života. Časem také pochopil Mariino místo po boku Krista a přijal její přítomnost jako „vůni“ která přivádí k Bohu. Rozhodující pro něj bylo setkání s papežem Pavlem VI. – služebníkem jednoty, při jednom ekumenickém setkání

v Římě. Tyto tři pilíře katolické víry (eucharistie, Matka Boží a služba papeže) přivedly Efraima a s ním celou rodící se Komunitu do katolické církve.

Nutno říci, že vznik Komunity se kryje s mohutnou vlnou charismatické obnovy, která se v té době valila církví ve Francii i jinde. Důležitým prvkem spirituality byla zkušenost s vylitím Ducha Svatého, mnozí členové zakoušeli uzdravení a osvobození skrze mocné působení Ducha Svatého.

Pro komunitní domy byla odjakživa typická pohostinnost. Lidé sem přicházeli na pár dní, týdnů či měsíců, jiní pocítili povolání stát se jejími členy. Po osmi letech od svého vzniku, které charakterizoval spíše kontemplativní život, nastala nová etapa intenzivního apoštolátu (duchovní obnovy a semináře, vydávání knih a nahrávek, založení nemocnice v Kabinďe a sirotčinců ve Vietnamu, evangelizační a misijní projekty, správa farností a poutních míst, pastorační mladých, umělecké projekty...). Apoštolát Komunity se postupně hodně rozvinul a zůstává velice různorodý – v závislosti na potřebách místní církve a možnostech bratří a sester, kteří na daném místě působí. Ale ať už je jeho povaha

Biblické tance

jakákoliv, chápeme ho jako přetékaní milosti modlitby, má z ní vyvěrat a k ní se navracet.

Období krize

V letech 2005 až 2010 prožívala Komunita ve Francii krizi, jednak kvůli nutné restrukturalizaci způsobu vedení a jednak kvůli morálnímu selhání několika svých členů. V roce 2007 přišly směrnice z Vatikánu, abychom více odlišili jednotlivé životní stavy a jejich způsob života. Tato nařízení zvenčí vyvolala různou odezvu a interpretaci, někteří lidé včetně zakladatele bratra Efraima komunitu opustili, ale náročné období vyústilo v ozdravný a očištný proces. Vnější i vnitřní turbulence nás přivedly k větší pokoře a realismu a také k úžasu nad Boží věrností. Komunita nabrala nový elán a jsme vděční, že dnes můžeme znovu naplno žít z bohatství svého charismatu a dělit se o něj s druhými.

Dne 8. prosince 2020 byla Kongregací pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života v Římě uznána jako „církevní rodina zasvěceného života“ diecézního práva. Dnes má Komunita Blahoslavenství 50 domů ve 27 zemích světa.

Liturgie

Přátelé Beránka

Komunita v ČR

Do České republiky přišla Komunita v roce 1991 a usídlila se v budově fary v Dolanech u Olomouce (pamětníci vzpomenu na otce Etienna a s. Veroniku K. Barátovou, která teď působí zpátky na Slovensku).

V současnosti tvoří dolanskou komunitu 16 členů: 2 manželské páry, 1 kněz a 1 bratr směřující ke kněžství, 3 zasvěcené sestry a 2 postulanky ve formaci, 5 svobodných laiků. Neodmyslitelnou součástí naší duchovní rodiny jsou tzv. *Přátelé Beránka* – jedná se o závazek podobný terciářům klasičtých řádů. Tito manželé i svobodní žijící ve světě (v současnosti je jich u nás kolem 50) jsou prodlouženou rukou Komunity: je pro nás důležité jak jejich působení v místech, kde žijí, tak i pomoc v naší službě.

Hlavní apoštolát

Po zbudování nových prostor v roce 2004 (kaple, přednáškové místnosti a pokojů pro hosty) mohl dům ještě více rozvinout svůj apoštolát, jímž je hlavně pořádání duchovních cvičení, obnov a formačních seminářů. Zdá se ovšem, že zájem lidí převyšuje kapacitu domu, za což jsme velmi vděční: tato služba je nejen stimulujícím prvkem pro náš

život, ale i zdrojem naší obživy. Za ta léta se nám vyprofiloval určitý seznam témat, o něž je stále velký zájem: mužská a ženská identita, resp. spiritualita; uvedení do křesťanské antropologie; vnitřní modlitba; přímluvná modlitba a modlitba chvály; židovské kořeny naší víry; modlitba tancem a gesty; v poslední době též duchovní cvičení spojená s psaním ikon...

Programy pro mladé

V posledních letech se hodně rozvíjí působení s mladými a mezi mladými. Začalo to už před dvaceti lety v létě, kdy jsme v létě uspořádali první Dolancamp a zimní víkendovou Pecku (pro mladé 14–19 let). Díky těmto akcím jsme získali zapálené a schopné animátory z řad bývalých účastníků. V současné době spouštíme další programy pro mladé od 19-ti do 35 let: víkendovky „refresh“ během školního roku, týdenní duchovní cvičení o rozlišování začátkem února a pětidenní letní festival „Open Heaven“ (Otevřené nebe).

Dolancamp

Služba ve farnosti

Další důležitou službou Komunity je pastorační služba dolanské farnosti. Tento apoštolát sice není pro náš způsob života úplně typický, ale jsme za něj velmi vděční, protože je pro nás školou, díky které se mění nejenom farnost, ale i celá naše komunita. Právě kvůli pastorační službě jsme začali hledat nové cesty evangelizace. Velkým průlomem bylo seznámení se s Kurzy Alfa, které pořádáme od roku 2004. Byli jsme první farností na Moravě, která s nimi začala a v dalších letech jsme nabízeli semináře pro pomoc farnostem, které s kurzy chtěli teprve začít.

Speciální aktivity

Díky studiím otce Vojtěcha v Římě (2007–2009) jsme zase poznali program Farní evangelizační buňky (FEB). Jde o setkávání se v otevřených společenstvích s důrazem na evangelizaci skrze vztahy, které každý z nás žije. Systém FEB se pak začal šířit i v dalších farnostech a v Dolanech se

dnes pravidelně pořádají semináře pro ty, kdo se s touto metodou chtějí seznámit (více na www.evangelizacnibunky.cz).

Zájem o evangelizaci nás přivedl k setkání s mnoha zajímavými lidmi. Jak to už v církvi bývá – ty nejlepší věci se rodí z přátelství a inspirujících setkání lidí zapálených pro stejnou věc. Z přátelství s otcem Mariem St-Pierre, který pochází z Quebecu, se zrodila jedinečná formace pro kněze, založená na metodě tria (pravidelné sdílení ve trojici). V roce 2015 otec Vojtěch svolal tým, který nyní pravidelně organizuje Konferenci o evangelizaci (jednou za dva roky na podzim). Cílem je probouzet evangelizační elán v církvi, účastníci z celé republiky zde sdílejí své zkušenosti a inspirace v tomto směru (více na www.evangelizace.cz).

Existence Komunity v naší zemi je od počátku úzce spjata s Charismatickou obnovou. Nechybíme na žádné Katolické charismatické konferenci a zapojujeme se i do dalších aktivit Obnovy. Hlavně se ale sami snažíme žít z proudu Ducha a dávat mu prostor, aby se mohl vylévat.

Náš běžný den a týden

Zmínili jsme naše apoštoláty – skrze ně se s námi lidé asi nejvíc setkávají, takhle nás znají. Jak ale vlastně vypadá všední den v Komunitě?

Po ranních chválách, snídani a četbě z Písma se každý věnuje své práci v domě: v kuchyni, v dílně, v zahradě (která není zrovna malá), v prádelně. Někteří chystají pokoje pro hosty (o víkendech jich bývá 20 až 50), jiní se podílí na přípravě programů a slouží v administrativě. Každý denně přerušuje svou

práci a hodinu věnuje tiché adoraci před Nejsvětější Svátostí. V poledne se modlíme růženec, což je způsob každodenní přímluvy za lidi, kteří se svěřují do našich modliteb. Po obědě a společném mytí nádobí následuje opět práce, případně formace. Bohu zasvěcení členové komunity se večer scházejí k modlitbě nešpor celá komunita ke slavení Eucharistie. Po společné večeři máme buď osobní volno, formaci nebo různé pastorační programy ve farnosti. Náš den je prostý – je v něm prostor pro práci v tichu i chvíle společenství, pro osobní i zpívanou liturgickou modlitbu, pro četbu a formaci... Neustále máme také v domě hosty, na krátkodobé i delší pobyty, kteří se zapojují do naší práce a modlitby, mají možnost s někým si popovídat...

Každý týden je rytmován slavením tzv. malého tridua, které začíná ve čtvrtek večer postním jídlem, modlitbou přímluvy zvanou „Getsemane“, kdy se přimlouváme za potřeby trpících lidí, církve a světa. Následně se po hodinách střídáme při celonoční adoraci.

Pátek je den postu a mlčení (v celém domě je ticho). Páteční večer má ovšem jiný charakter – je to již začátek soboty, kdy v solidaritě s židovským národem slavíme připomínku Šabat. Jedná se o rodinnou liturgii u stolu, k níž patří zpěvy žalmů a jiných modliteb, ale také slavnostnější večeře se sdílením a zpěvem. Je to čas poděkování za dary uplynulého týdne, připomínka Boží dobroty projevené ve stvoření a jakási duchovní příprava na neděli, kdy slavíme vzkříšení Páně. To si připomínáme již v sobotu večer slavnostními nešporami Vzkříšení, které jsou inspirovány byzantskou liturgií. Součástí slavení jsou i biblické tance a společné agapé. V neděli slavíme mši svatou spolu s farností a odpoledne se loučíme s hosty víkendových programů. V pondělí je čas vyhrazený k osobnímu odpočinku.

Sestra Lucie s Jo Croissant

„Už ano, ale ještě ne“

Radostí tohoto způsobu života je společný život s Ježíšem „pod jednou střechou“ – chvíle nasazení se v apoštolátech a ve službě, společná liturgie, ale i chvíle odpočinku a bratrského sdílení. Jak už to v životě chodí, to co je krásné bývá zároveň i místem největších bojů. Ve vzájemných vztazích je potřeba každodenně usilovat o jednotu, odpuštění a smíření, o podřízení se z lásky. V Komunitě nelze uniknout před nárokem přijetí druhého i sebe samého jako toho, kdo má své limity a kdo je stále na cestě obrácení...

Nová výzva

V tomto našem jubilejním roce jsme od Pána dostali nečekaný dar – nabízí se nám možnost nového zakládání ve Sřelicích u Brna.

Klášterní dům, který zde důmyslně a velmi účelně zbudovaly sestry dominikánky v letech normalizace, se nachází nedaleko Brna, v malebném prostředí přírodního parku Bobrava. Jeho poloha, ale i samotná budova přímo vybízí k pořádání duchovních cvičení a obnov. Věříme, že se stane živým duchovním centrem, a to nejen pro oblast Brněnska. Ve fázi nového zakládání, budeme zvát mladé lidi (20– 40 let), aby zde s námi strávili pár měsíců až rok coby dobrovolníci a poskytli nám svou pomoc; oplátkou jim nabídneme zkušenost komunitního života a modlitby, která jim může posloužit pro další cestu životem. Komunita by měla začít své působení na tomto místě od srpna letošního roku. Také hledáme sponzory na zaplacení domu. I když nás čeká spousta starostí navíc, těšíme se na nové dobrodružství a děkujeme i za všechny vaše modlitby, podporu a přízeň!

s. Lucie

„Štěstí, kde bychom ho

aneb pár slov k Charismatické konferenci (letos ve dnech 5.–9. 7.)

...zeptali jsme se Katky Lachmanové, která zodpovídá za vlastní program – spolu s dalšími členy národního týmu Charis: tzv. programový tým se nedávno sešel přímo v Brně.

✓ Katko, lidé už jsou zvědaví, jaké bude téma letošní konference?

Vloni bylo o Božím pokoji, o usmíření, a donedávna jsme si mysleli, že by to chtělo něco o křesťanské naději. Nakonec jsme se ale přiklonili k tématu Ježíšových blahoslavenství (Mt 5, 1-12), která s nadějí volně souvisí, ale téma trochu rozšiřují do všech stran. Jako motto jsme zvolili „Štěstí, kde bychom ho nečekali“. Jde nám o to si připomenout, jak žít z radostné zvěsti i uprostřed náročných či nepříznivých okolností. Blahoslavenstvím

se někdy přezdívá „magna charta“ křesťanství, je vlastně s podivem, že jsme se na ně za ta léta konferencí ještě nikdy nezaměřili.

✓ A na koho se můžeme těšit?

Máme velkou radost, že jako zahraniční host přijal účast P. Jacques Philippe z Francie, světově asi nejznámější kazatel a exercitátor Komunity Blahoslavenství. Na konferenci nebude poprvé, také u nás už víckrát vedl exercicie pro kněze i pro laiky, ale mnozí ho znají jen z jeho skvělých knížek (připomenu jen loňský bestseller *Hledej pokoj a zůstaň v něm*), takže se s ním asi rádi setkají naživo. Jsme rádi, že s námi pobude celou Konferencí, což si při jeho vytíženosti považujeme! A kdyby někomu bylo líto, že zrovna letos se na Konferenci nedostane, letošní

nečekali“

motto jsme „ukradli“ právě z jedné jeho knihy, která do prázdnin vyjde v nakl. Doron. Z dalších konferenčních „oblíbenců“ přijali pozvání P. Josef Prokeš, P. Jakub Sadílek, P. Vlastimil Kadlec, P. Šebastián Smrčina, P. Petr Karas, ale také pár v Brně nových tváří – nechte se překvapit!

✓ A co po technické stránce, jak jsme na tom s prostory, s ubytováním, s financemi?

Vezmu to odzadu – Bohu díky a díky několika větším sponzorům nemusíme poplatek zdražovat, ačkoli náklady notně vzrostly. Rovněž i nadále platí, že děti mají konfe-

renci zdarma. A pro koho by náklady na Konferenci s celou rodinkou byly i tak nedostupné, bude možné žádat slevu či dokonce pobyt zdarma (díky jedné nadaci, která chce přispět právě na tohle).

Vzhledem k pokračující rekonstrukci v areálu Výstaviště BVV budeme opět využívat jen pavilony F a V, jako vloni, ale to už jsme si vyzkoušeli a fungovalo to dobře, takže *no problem*. Nepříjemné je, že větší část nejbližších kolejí Vinařka (kromě hotelu Garni) si nemůžeme pronajmout, jak jsme byli zvyklí, protože je kvůli dotované rekonstrukci mají na pár let vyhrazené jen pro studenty, nesmějí je dál pronajímat. Samozřejmě budou zajištěny jiné prostory v Brně, takže ubytování k dispozici bude.

Díky za rozhovor – co dodat? Přihlašování a podrobný program budou jako obvykle od 1. dubna na stránkách Charismatické obnovy <http://konference.cho.cz/>

PB, KL

Biblické tance na Charismatické konferenci v Brně

Katolická charismatická konference

Letošní motto:

„Štěstí, kde bychom ho nečekali“

(srov. Mt 5,1-12)

Kdy: 5.–9. 7. 2023

Kde: Brno

Informace na: <http://konference.cho.cz>

Společenství PROJEKT ON

• Otcovo srdce

Pro ty, kdo hledají obnovu, chtějí se naučit odpouštět a vstoupit do svobody, pro ty, kdo hledají domov a neví, či jsou.

Kdy: 31.–2. 4. 2023

Kde: Zlín

• Poslaný Milovat

Kdy: 1. 5. 2023

Jednodenní konference pro mladé o partnerských vztazích

• Konference pro ŽENY

Kdy: 24. 6. 2023

Jednodenní konference pro ženy

• V radosti

Kdy: 1. 9. 2023

Evangelizační akce Valašské Klobouky

• Konference Poslaný

Kdy: 29.–1. 10. 2023

Formace o službě v duchu nové evangelizace.

Více na: www.projekt-on.cz

Seminář Otcovo srdce

Kdy: 27. 4.–2. 5.

Kde: V Ostravě s komunitou Salesiánů a společenstvím Vstaň a choď. Pro všechny.

Kdy: 15. 6.–20. 6.

Kde: Vranov

Více info na <https://otcovosrdce.cz/>

Tábor pro mládež JUMP ML

Kdy: 23.–29. 7. 2023

Věk: 15–18 let

Kde: Kostelní Vydří

Tábor pro mládež JUMP XL

Kdy: 31. 7. –6. 8. 2023

Věk: 18–23 let

Kde: Kostelní Vydří

Více na: <https://taborjump.cz>

ENTERcamp – tábor pro mládež

Kdy: 21.–27. 8. 2023

Věk: 16–23 let

Kde: Diecézní centrum života mládeže Ktiš

ENTERjunior – tábor pro mládež

Kdy: 13.–19. 8. 2023

Věk: 13–15 let

Kde: Diecézní centrum života mládeže Ktiš

Více na: www.entercamp.cz

Konference New Dawn

Kdy: 16.–20. 8. 2023

Kde: Hájek u Prahy

Více info na <https://www.newdawn.cz/>

Festival United

Kdy: 17.–19. 8. 2023

Kde: Vsetín

Více info na: <https://festivalunited.cz/>

KOMUNITA EMANUEL

CO: „Chodíme spolu a co dál?“ Víkend pro páry uvažující o uzavření manželství. Krátké přednášky, svědectví manželských párů, mše sv., možnost přímluvné modlitby a adorace.

Kdy: 25.–26.3.2023

Kde: Lidická 24, Brno.

Více na: www.emmanuel.cz/snoubenci

Mladé Velikonoce v Altoettingu

(věk 16–30)

Kdy: 6. 4.–10. 4. 2023

Kde: bavorské poutní místo Altoetting
Nabídka prožít tajemství smrti a vzkříšení našeho Pána spolu s pětistovkou mladých. Čas v tichu, bdění na modlitbách, radostná velikonoční party!

Více: mladi.emmanuel.cz

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE

s předprogramem od Emmanuel Youth

Kdy: 27. 7.–7. 8. 2023

Kde: 3 dny mezinárodní setkání mladých v Coimbre, 1 den ve Fatimě, 6 dní v Lisabonu. 3000 mladých lidí z celého světa, chvály, impulzy i spousta zábavy, univerzální církev, nové zkušenosti a zážitky, noví přátelé

Více: mladi.emmanuel.cz

KOMUNITA CHEMIN NEUF

Školní 1, Tuchoměřice, 252 67, tel. 220 199 441, sekretariat@chemin-neuf.cz,
Místem konání akcí je klášter v Tuchoměřicích u Prahy, více informací a registrace na: www.chemin-neuf.cz
Mládež od 16 do 30 let

Velikonoce 2023 společně s Komunitou Chemin Neuf

Kdy : 7.–9. 4. 2023

Kde : v Tuchoměřicích

Festival WELCOME TO PARADISE (před SDM)

Kdy : 26.–31. 7. 2023

Kde : v Portimao v Portugalsku

SVĚTOVÉ DNY MLADÝCH s Komunitou v Portugalsku

26. 7.–13. 8. 2023

(v Portimao a Lisabonu)

Dospívající mládež od 14 do 18 let:

EXODUS! TEEN CAMP

– **You can 't miss it!**

Kdy: 1.–7. 7. 2023

Kde: v Tuchoměřicích

„**SPOLČO V PRAZE**“ při kostele Panny Marie Sněžné **každý čtvrtek v 17 hod.**

ORA et LABORA

– **společenství modlitby, práce a společného slavení**

(Pouť sv. Víta se dnem otevřených dveří v domě Komunity Chemin Neuf)

Kdy: 9.–11. 6. 2023

Kde: v klášteře v Tuchoměřicích
Pro všechny

ANAMNÉZA

– **duchovní cvičení v tichu podle sv. Ignáce**

Kdy: 1.–5. 5. 2023

Kde: v klášteře v Tuchoměřicích

KÁNA – letní setkání pro páry (i rodiny s dětmi)

Kdy: 6.–12. 8. 2023

Kde: na Velehradě
více informací a registrace na: www.kana4you.cz

Biblická a duchovní formace EMAUZY

– celoroční program pro všechny sestávající se z šesti víkendových setkání říjen 2023 – červen 2024

Charismatické modlitební setkání

- Tuchoměřice, klášter
každé **úterý ve 20 hodin**
- Náchod, kostel sv. Michala (u Gymnázia) **každý druhý čtvrtek v 19 hod.**
- Pustá Polom, komunitní centrum
ve čtvrtek v 19 hod.
více informací na: www.chemin-neuf.cz

Komunitní dům v Dolanech

KOMUNITA BLAHOŠLAVENSTVÍ

Dolany u Olomouce 24, 783 16

www.blahoslavenstvi.cz

E-mail: akce@blahoslavenstvi.cz

Místem konání akcí (není-li uvedeno jinak) je sídlo Komunity.

Doporučený příspěvek pro účastníky je 450–500 Kč na den.

SEMINÁŘ O FARNÍCH EVANGELIZAČNÍCH BUŇKÁCH

Kdy: 5.–6. 5. 2023

Představení metodiky – jak začít?

I sdílení zkušeností z farností, kde FEB běží.

více na: www.evangelizacnibunky.cz

Festival OPEN HEAVEN

pro mladé od 19 do 35 let

Kdy: 28.6.–2.7.2023

DOLANCAMP

– týdenní tábor pro mladé od 14 do 19 let

Kdy: 30. 7.–6. 8. 2023

„Láska umí těžít ze všeho“

Týdenní exercicie pro všechny v duchu

poselství sv. Terezie z Lisieux, při příležitosti 150 let od jejího narození.

Pro všechny.

Přednáší sr. Veronika Barátová

Kdy: 13.–19.8. 2023

Effatha magazín
PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

ADRESA REDAKCE:

Charismatická obnova, z.s.

Národní 8, 110 00 Praha 1

E-mail: effatha@cho.cz

WEBOVÉ STRÁNKY KCHO

www.cho.cz

Finanční příspěvky: Časopis vychází jen díky příspěvkům čtenářů. **Náklady** na 1 ročník (tj. 3 čísla Effathy), výrobu i distribuci činí cca 150 Kč. **Platbu** lze provést převodem na účet 450718001/5500, var. symbol 101.

KOORDINÁTOR KCHO v ČR

Pavla Petrášková

Národní 8, 110 00 Praha 1

E-mail: koordinator@cho.cz

Pozvání na poutní cesty do Izraele

„tak trochu jinak...“

CK KŘÍŽEK

**Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm,
kteří se vydávají na pouť.**

(Žalm 84)

Na podzim 2023 pořádá CK Křížek ve spolupráci s Katolickou charismatickou obnovou Novozákonní cestu po stopách Ježíše z Judské pouště do Jeruzaléma. Cílem tohoto putování není shlédnout a navštívit vše, co je v Izraeli k vidění, ale mít možnost zažít Svatou zemi, jako místo, kde se Bůh zásadním způsobem dotkl a stále dotýká lidských životů. Každé setkání si žádá čas a vhodné podmínky. Proto je každé putování prostoupeno duchovním programem, je při něm čas na modlitbu a ztišení. Samozřejmě, že nabízí také možnost prožít atmosféru různých míst, poznat památky i život místních obyvatel.

Jste tedy zváni na putování:

✓ **12. 11.–19. 11. 2023 /**

**Novozákonní cesta po stopách Ježíše
z Judské pouště do Jeruzaléma**

cena: 43.990,-

(Duchovní doprovod Kateřina Lachmanová, kněžský doprovod bude upřesněn)

Jedná se o duchovní cestu, jejímž cílem je poznat a zažít zemi spojenou s dějinami židovského národa, životem Ježíše Krista a působením prvotní církve. Z pouště starozákonních proroků přes Betlém a Galileu dorazí účastníci cesty v pátek odpoledne do Jeruzaléma, aby na místě prožili své osobní Velikonoce.

Více informací naleznete na www.ckkrizek.cz

Peter Scazzero

Emočně zdravá spiritualita

Nelze být duchovně zralý a zároveň emočně nezralý: k tomuto závěru autor dospěl díky bolestným zkušenostem se sebou i s druhými, které jako pastor doprovázel. Hluboké a oslovující čtivo.

Paulínky, brož., 260 s., 295 Kč

Anna Mátiková FSP

Expedice Bible. Základní výbava

Nadějné biblistce s. Anně se podařilo sepsat „nízkoprahový“ úvod do Bible, který u nás dlouho chyběl. Ocení mladí křesťané, ale snad všichni, kdo se v biblické formaci cítí poněkud zanedbaní.

Paulínky, brož., 179 s., 229 Kč

Petr Karas

Pozvedám své oči k horám

Známý farář z Dolních Bojanovic sepsal další knihu příběhů ze života s duchovní pointou – možná ještě „výzvnější“ než bylo Dvanáct příběhů.

Doron, 148 stran, 269 Kč

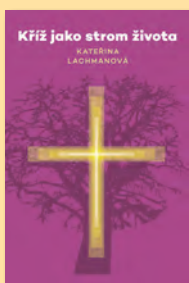

Jacques Philippe

Malá cesta svaté Terezie z Lisieux

V novém překladu vyšlo skvělé dílko známého kněze z Komunity Blahoslavenství: stručně, jasně a výstižně vysvětluje učení oblíbené svätice, dnes už „učitelky církve“.

Paulínky, brož., 173 s., 249 Kč

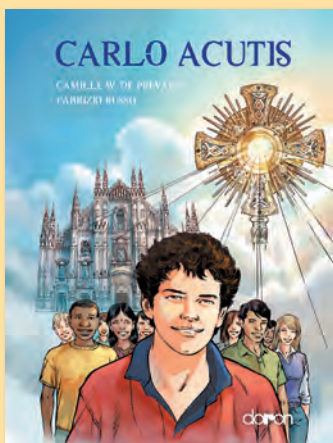

Kateřina Lachmanová

Kříž jako strom života

Kristův kříž je ústřední symbol křesťanství, proto v něm musí být čitelná radostná zvěst – a to hned na několik způsobů. Ale jak ji v něm objevit, jak z ní čerpat pro svůj život...?

Doron, brož., 76 stran, 199 Kč

De Prévaux / Russo

Carlo Acutis (komiks)

Mychajlo Ivanjak

Křížová cesta nejen za Ukrajinu

Modlitbu sepsal ukrajinský redemptorista otec Mychajlo v prvních týdnech války na Ukrajině, v krytu při bombardování Černihivu: zápasí v ní o odpuštění, o důvěru, o přimknutí se k Ukřižovanému.

Paulínky, brož., 51 s., 75 Kč

Skvěle provedený komiks o nedávno blahoslaveném teenageru z Milána jistě potěší nejen jeho vrstevníky. Carlo zemřel v roce 2006, ale dnes už oslovuje zástupy lidí po celém světě, doslova napříč generacemi. Množí se zázračná obrácení a uzdravení na jeho přimluvu...

Doron, váz., 48 s., 289 Kč